

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף כ"ה ע"א

פרשת ויקרא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (כ"ד ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

ברוח, ורוח בנשמה, ונשמה בקודשא בריהּ הוא. זכאה חולקיה מאן דירית ירותא דא עלאה.

תרגום לעברית

בא ראה, כתוב תוצא הארץ נפש חיה, ופרשוה נפש חיה סתם. ומאותו חלק ירש דוד המלך ונקשר בקשר עליון וירש מלכות, כמו שנאמר. ומשום כך והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים. והרי פרשוה שנפש נקשרת ברוח, ורוח עם נשמה, ונשמה עם הקדוש ברוך הוא. אשרי חלקו של מי שיורש הירשה העליונה הזו.

טקסט הזוהר

ווי לאינון רשיעיא דנפשאן דלהון לא זכאן בעלמא דין, כל שכן בעלמא דאתי. עלייהו כתיב (שמואל א כה) ואת נפש אויביה יקלענה בתוך כף הקלע. דאזלו ושטאן בעלמא, ולא אשכחון אתר לנייחא, לאתקשרא ביה, ואסתאבון (נ"א ואשתאבון) בגו סטרא דמסאבותא, וכרוזא קארי ואמר, נפש כי תמעול מעל ביני מקדש יי' טמא. דהא בקדושה לא עייל, ולא אתכליל. ואינון מזיקי עלמא, בגין דמתדבקן בהו, ומסתאבון.

אוי לאותם הרשעים שנפשותיהם אינן זוכות בעולם הזה, וכל שפן בעולם הפא, עליהם כתוב ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע. שהולכים ומשוטטים בעולם ולא מוצאים מקום למנוחה להתקשר בו, ונטמאים (ונשאבים) בתוך צד הטמאה, והפרוץ קורא ואומר: נפש כי תמעל מעל ביה'. מקדש ה' טמא. שהרי לקדשה לא נכנס, ולא נכלל. והם מזיקי העולם, משום שנדפקים בהם ונטמאים.

טקסט הזהר

רבי יצחק, אמר הא אוקמוה, נפש, כד מתעטרא כנסת ישראל במלכא קדישא, אתעטר, ואקרי צורא דחיי, בגין דבה אתקשר כלל. רבי אלעזר אמר, שכינתא כד נטלא, באבהתא נטלא, הדא הוא דכתיב, (שמות יד) ויסע מלאך האלהים ההולך וגו'.

תרגום לעברית

רבי יצחק אמר, הרי פרשוה נפש, כשמתעטרת כנסת ישראל במלך הקדוש מתעטרת ונקראת צור החיים, משום שבה הכל נקשר. רבי אלעזר אמר, כששכינה נוסעת, היא נוסעת עם האבות. והו שכתוב (שמות יד) ויסע מלאך האלהים ההולך וגו'.

טקסט הזהר

רבי אבא אמר, כלל אתעביד חד עטרא, בגין דיתעטר כחדא, ושמא קדישא אתחזי בגווייהו (ס'א בגווי). ביהיא שעתא, אקרי (שיר השירים ב) כתפוח בעצי היער כן דודי בין הפנים. והו חמאן ישראל זיו יקרא עלאה נטיל קמיייהו, ודא הוא דתנינן, (דברים ד) ויוציאה בפניו בכחו הגדול ממצרים. אלין אבהתא, ובגין כה, האי שמא מתבר טורין, ומתבר טנרין, ואית ביה לטב ולביש. זכאה חולקיהון דישראל.

רבי אבא אמר, הכל נעשה עטרה אחת, כדי שיתעטר כֹּאֶחֶד, והשם הקדוש נראה בתוכם (בצורותיו). באותה שעה נקרא (שיר ב) כתפוח בעצי היער כן דודי בין הפנים. והיו ישראל רואים את זיו הכבוד העליון נוסע לפניהם. וזהו ששנינו, (דברים ד) ויוצאך בפניו בכחו הגדל ממצרים. אלו האבות. ומשום כך השם הזה משבר הרים ומשבר סלעים, ויש בו לטוב ולרע. אשרי חלקם של ישראל.

טקסט הזוהר

תא חזי, עז לקרבנא, אמאי. והא אמר רבי שמעון, עז שמא דיליה גרים, לאוליה מן שמייה, דהא סטרא בישא זינא בישא הוא. אלא הכי אמר רבי שמעון, דא בעי לקרבא, דהא אי אעבר עליה רוחא דמסאבא, או אתעסק ביה, האי עז קרבניה, ביהוה גוונא דאיהו חטי ביה.

תרגום לעברית

בא ראה, עז לקרבן למה? והרי אמר רבי שמעון, עז - השם שלו גורם, ללמד משמו, שְׁהָרִי צַד רַע, ומין רע הוא. אלא כך אמר רבי שמעון, את זה צריך להקריב, שְׁהָרִי אִם עוֹבֶרֶת עָלָיו רוּחַ טְמֵאָה או שֶׁהִתְעַסֵּק בוֹ, הָרִי עֵז קֶרְבֵּנוֹ, באותו גֶּוֹן שֶׁהוּא חָטָא בוֹ.

טקסט הזוהר

ואמר רבי שמעון, הא תנינן אית מאן (בראשית ס"ט ע"א, שמות כ"ד ע"ב ועיי' צ"א) דזכה בנשמה, ואית מאן דזכה באתערותא דרוח, ואית מאן דלא זכי אלא בנפש. האי מאן דלא זכי אלא בנפש, ולא סליק יתיר, הא אתדבק ביהוה סטרא מסאבא, וכד איהו נאים, אינון סטרין בישין אתיין ומתדבקן ביה, ומודעין ליה בחלמא מלין דעלמא. מנהון כדיבין, ומנהון קשוט. ולזמנין דחייכון ביה, ואחזיאו ליה מלי שקר, וצערין ליה בחלמיה. ועל דא אומין עובדי עבודה זרה, מנהון דחמאן בחלמיהו מלי קשוט, בגין ההוא סטרא דמתדבקן ביה. וכלהו מלין לזמן קריב.

ואמר רבי שמעון, הרי שנינו, יש מי שזוכה בנשמה, ויש מי שזוכה בהתעוררות הרוח, ויש מי שאינו זוכה אלא רק בנפש. זה מי שלא זוכה אלא רק בנפש, ולא עולה יותר, זה נדבק באותו צד של הטמאה, וכשהוא ישן, אותם צדדים רעים באים ונדבקים בו ומודיעים לו בחלום דברים של העולם, מהם כוזבים, ומהם אמת. ולפעמים שצוחקים עמו ומראים לו דברי שקר, ומצערים אותו בחלומו. ועל כך אמות עובדי עבודה זרה, מהם שרואים בחלומם דברי אמת, משום אותו צד שנדבקים בו, וכך דברים לזמן קרוב.

טקסט הזהיר

תא חזי, באלין זינין בישין, אית תלת דרגין, אלין על אליו. דרגא עלאה דלהון הנהו דתליאן (ע'ו ע'ב שמות רס"ז ע"א, רס"א ע"א, צ"א ע"ב) באורא. דרגא תתאה דלהון אינון דחייכו בבני נשא, וצערן להו בחלמיהו, בגין דכלהו חציפין ככלבי. ואית דרגא עלאה עלייהו, דאינון מעלאי ותתאי, ואלין מודעי ליה לבר נש מלין, מנהון כדיבין, ומנהון קשוט. ואינון מלי דקשוט כלהו לזמן קריב.

תרגום לעברית

בא ראה, במינים הרעים הללו יש שלש דרגות אלו על אלו. הדרגה העליונה שלהם הם אותם שתלויים באויר. הדרגה היותר תחתונה שלהם הם אותם שצוחקים עם בני אדם ומצערים אותם בחלומותיהם, משום שכלם חצופים כמו כלבים. ויש דרגה עליונה עליהם, שהם מעליונים ומתחתונים, ואלו מודיעים לאדם דברים, מהם כוזבים ומהם אמתיים, ואלו הדברים האמתיים כלם לזמן הקרוב.

וְהָהוּא דְרָגָא מְאִינֹן דְתַלְזִין בְּאִוִּירָא, דְאִינֹן עֲלָאִין יְתִיר. הָהוּא דִּלָּא זָכִי יְתִיר אֶלָּא בְּנֶפֶשׁ, וְהָהוּא נֶפֶשׁ בְּעִי לְאַתְתִּקְנָא לְקַבְּלָא רוּחָא, עַד לָא רוּחַ לִיה, נִפְקָא מֵה דְנִפְקָא מִהָהוּא נֶפֶשׁ, וְאַתְפִּשֵׁט בְּעִלְמָא, וּבְעָא לְסִלְקָא, וְלָא בְּעִי, עַד דְאֶעְרַע בְּהוּ בְּאִינֹן דְאִוִּירָא, וְאִינֹן מוֹדְעִין לִיה מְלִין, מְנַהֲנֹן קְרִיבִין, וּמְנַהֲנֹן רְחִיקִין יְתִיר, וּבְהָהוּא דְרָגָא אֲזִיל וְאַתְקִשֵׁר בְּחִלְמִיה, עַד דְקִנִּי רוּחַ.

תרגום לעברית

וְאוֹתָהּ דְרָגָה מְאוֹתָם הַתְלוּיִים בְּאִוִּיר, שֶׁהֵם יוֹתֵר עֲלִיוֹנִים. אוֹתוֹ שְׁלֵא זֹכָה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר בְּנֶפֶשׁ, וְאוֹתָהּ נֶפֶשׁ רוּצָה לְהַתְתַּקֵּן וּלְקַבֵּל רוּחַ, טָרֵם שֶׁהָרוּיָחָ אוֹתָהּ. יוֹצֵא מֵה שְׂיוּצָא מְאוֹתָהּ מְאוֹתָהּ הַנֶּפֶשׁ, וּמִתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם, וְרוּצָה לַעֲלוֹת וְלָא רוּצָה, עַד שְׂפּוּגָשֶׁת בְּאוֹתָם שְׂבְּאִוִּיר, וְהֵם מוֹדִיעִים לָהּ דְבָרִים, מֵהֶם קְרוֹבִים וּמֵהֶם יוֹתֵר רְחוּקִים, וּבְאוֹתָהּ דְרָגָה הוּא הוֹלֵךְ וְנִקְשֵׁר בְּחִלּוּמוֹ עַד שְׁקוּנָה רוּחַ.

טקסט הזוהר

כִּיּוֹן דְקִנְנָה רוּחָא, הָהוּא רוּחָא נָפִיק, מִתְבָּר טוֹרִין וְטַנְרִין, סָלִיק וְאַתְפִּשֵׁט וְאַעִיל בֵּין מְלָאכִי עֲלָאִי קְדִישִׁי, וְתַמֵּן יָדַע מַה דְיָדַע, וְאוֹלִיף מְלִין, וְאַתְהִדֵּר לְאַתְרִיה. כְּדִין הוּא קְשׁוּרָא דְבֵר נֶשׁ בְּקִדּוּשָׁה, עַד דְזָכִי בְנִשְׁמָה וְקִנִּי לָהּ.

תרגום לעברית

כִּיּוֹן שְׁקוּנָה רוּחַ, אוֹתָהּ רוּחַ יוֹצֵאת, מִשְׁבָּר הָרִים וְסִלְעִים, עוֹלָה וּמִתְפַּשֵּׁט וְנִכְנָס בֵּין מְלָאכִים עֲלִיוֹנִים קְדוּשִׁים, וְשֵׁם יוֹדַע מַה שְׂיוּדַע, וְלוֹמֵד דְבָרִים, וְחוֹזֵר לְמִקּוּמוֹ. אֲזִי הוּא קְשֵׁר שֶׁל בֶּן אָדָם בְּקִדּוּשָׁה, עַד שְׂזוּכָה בְנִשְׁמָה וְקוּנָה אוֹתָהּ.

כיון דקנה נשמה, היא סלקא לעילא לעילא, ונטורי פתחין לא מעכבי לה, ואזלא ומתפשטא ועילא בין אינון צדיקא דצירין בצורא דחיי, ותמן חמי ענוגא דמלקא ומתהניא מן זיוא עלאה.

תרגום לעברית

כיון שקונה נשמה, היא עולה למעלה למעלה, ושומרי הפתחים לא מעכבים אותה, והולכת ומתפשטת ונכנסת בין אותם הצדיקים שצורים בצור החיים, ושם רואה את ענג המלך ונהנית מן הזיו העליון.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (כ"ה ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

וכד אתער איילתא קדישא, ברוח צפון, נחתא, וקם ההוא זכאה דקני לה, ואתגבר כאריה תקיפא באורייתא, עד דאתי צפרא, ואזיל ביהיא איילתא קדישא לאתחזאה קמי מלקא, לקבלא חד חוטא דחסד, ומאי

תרגום לעברית

וכשמתעוררת האילת הקדושה ברוח צפון, יורדת, ועומד אותו צדיק שקנה אותה, ומתגבר כמו אריה חזק בתורה, עד שבא הבקר והולך עם אותה האילת הקדושה להראות לפני המלך, לקבל חוט אחד של חסד. ומיהו זה? חוט של אברהם, שהוא קנה אותו, שכתוב (בראשית יד) אם מחוט ועד שרוף נעל. הוא לא נהנה מאחר כלום, ואמר אם מחוט, זכה לחוט הזה, וזה נקרא החוט של אברהם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

